

Інновації створили прорив і в сфері технологій для збереження продуктів. Однією з них є – CapKold, винайдена в США. Ця технологія має на меті варити на пару великий обсяг їжі та швидко його охолоджувати в барабанах з крижаною водою. Багато сервісів, що пропонуються клієнту на підприємстві громадського харчування вже відомі і популярні серед гостей. Але є і такі категорії, які ще не отримали належної уваги. До таких можна віднести: on-line бронювання столів, впровадження системи web-моніторингу, яка допомагає реєструвати будь-яке недотримання санітарних норм і правил безпеки.

Тож можна зробити висновок, що в даний час підприємства поступово впроваджують різноманітні технології, які дозволяють утримувати і підвищувати рівень конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел

1. Веселова О. Є. Інновації в сфері послуг громадського харчування. URL:<https://optno.ru/uk/innovacii-v-sfere-proizvodstva-produktov-pitaniya-novye/>

Гамерська І. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Основною проблемою в інноваційній діяльності підприємства є підвищена складність організаційних процесів і значно зростаюча роль менеджменту. Інноваційний розвиток підприємства залежить від того, наскільки технологічна система підприємства готова сприйняти те чи інше інноваційне завдання, правильно оцінити його. Очевидно, що співробітники і фахівці організації (підприємства) є генераторами ідей і пропозицій. Тому інноваційний розвиток підприємства цілком залежить від їх бажання, мотивації, готовності і сприйнятливості. Найчастіше цей потенціал залишається недооціненим і недовикористаним,

а в управлінні інноваційною діяльністю, як і в інших сферах бізнесу, спостерігається значний дефіцит кваліфікованих управлінців. На відміну від фінансових проектів, результат яких залежить від безлічі випадкових факторів, інноваційні проекти мають більше число добре керованих критеріїв, здатних радикально змінити привабливість проекту. При цьому керівникам доводиться витратити значні зусилля не на управління інноваційним розвитком, а на подолання опору змінам з боку колективу. Посилення такої протидії, особливо в період кризи, призводить до неможливості формування інтелектуального капіталу як найважливішого інструменту будь-якого інноваційного проекту.

Звертаючи увагу на те, що на ринку найважливішу роль відіграють скоріше бренди, аніж продукти, то постає необхідність створити дієвий механізм мотивації праці, який би забезпечував зацікавленість працівників у реалізації стратегічних цілей підприємства. Реалізація даного завдання жадає значних змін як в системі підготовки фахівців усіх рівнів, які беруть участь в інноваційному розвитку підприємства, так і в системі управління. Причому дані зміни повинні відбуватися одночасно і рівнонаправлено для всіх учасників.

Щодо достатньо високого ризику інноваційної діяльності, то зараз немає дієвих механізмів зі страхування високих фінансових ризиків різних суб'єктів інноваційного ринку. Це, разом з необхідністю швидких технологічних змін, не дозволяє розвивати інноваційний потенціал підприємства [1]. Тож, можна сказати, що інноваційна діяльність має бути сприйнята як інструмент підвищення ефективності функціонування підприємства.

Наступною проблемою є роль держави в інноваційному розвитку як середовища в цілому, так і кожного окремого підприємства. Держава перестала виконувати координуючу функцію на інноваційному ринку. Хоча, держава володіє ефективним набором досить тонких методів регулювання, які успішно

взаємодіють з методами ринкового саморегулювання. Вона також має можливість вирішити проблему, яка полягає у забезпеченні ефективної взаємодії науки та бізнесу, може створити інституційні умови для нівелювання проблем, що полягають у залученні капіталу до сфери наукових досліджень та високотехнологічного виробництва, використовувати засоби державно-приватного партнерства, приймати участь у реалізації найбільш значимих інвестиційних програм, якими можуть бути розвиток технопарків, особливих економічних зон, забезпечувати підтримку у просуванні вітчизняних інноваційних продуктів. Серед державних непрямих інструментів (методів) підтримки інноваційної діяльності може бути й пільгове оподаткування.

Недостатній вплив політики держави на процеси підготовки фахівців, які б могли здійснити реалізацію інновацій є достатньо актуальною проблемою. Слід зауважити, що науково-технічний потенціал України знаходиться на високому рівні, але частина розробок яка надійшла до споживачів залишається на низькому рівні. Причина криється у тому, що наявні фахівці не можуть побачити у розробках комерційні вигоди, зокрема правильно здійснити їх комерціалізацію. Також слід зазначити, що інноваційна діяльність перебуває на досить невисокому щаблі розвитку, тож потрібно прикладати значні зусилля для того щоб просувати нові ідеї. У той час як навіть реалізація стандартних рішень викликає невпевненість та тривогу у рядових співробітників. Головна ціль системи підготовки кваліфікованих фахівців повинна бути реалізована через формування позитивного ставлення до нових рішень, а також виховання відкритості до інновацій.

Права власників інновацій є незахищеними, бо відсутні чіткі та ефективні механізми які б змогли забезпечити використання інновацій лише при наявності дозволів правовласника. Наявність цієї проблеми має негативний вплив на інноваційний розвиток, тому що незаконне використання значно зменшує

економічні можливості для реалізації інновації, що у свою чергу накладає негативний відбиток на привабливості усього виду діяльності. Отже як висновок можна виділити ряд головних проблем, що мають вплив на процес управління інноваційним розвитком організації (підприємства):

1. Лімітований об'єм ресурсів для фінансування інноваційної діяльності підприємства, велика частка управлінських витрат.
2. Дефіцит сучасної бази для запровадження нововведень через знос або недостатність необхідного обладнання.
3. Опір інноваціям.
4. Недостатність або взагалі відсутність працівників які б могли успішно працювати над інноваційним процесом.
5. Незначний вплив державної політики на сферу інновацій.

Рішення цих проблем можна досягти шляхом концентрації зусиль усіх учасників інноваційного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Зернюк О.В., Геращенко А.Є. Дослідження стану управління інноваційним розвитком виробничого підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2018. № 25. С. 298–304. URL: <http://reposit.nupp.edu.ua/handle/PolfNTU/5512>.

Гогохія Л. Б.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЇ У СТРАХОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

“Інновація”, “інноваційна діяльність”, “інноваційні технології” – усі ці поняття вже давно стали широкоживаними у сучасному світі. Під значенням цих слів можна зрозуміти і зовсім нові винаходи, і покращення вже існуючого продукту; вони можуть відноситися до інтелектуальної сфери діяльності або до матеріального виробництва. Більшість великих інновацій тим чи іншим чином